

1. Zamanla səsləşmə

Yazıcı-publisist Ulduz Qasim XX əsrin II yarısından sonra dünyaya gələn nəsillerin sırasındadır. Ələm adəmi üçün, bəlkə də, tarixi mövzuları işləmək çox maraqlıdır. Ancaq bütün hallarda şahidi olduğu hadisələri, bilavasitə müsəri olan insanları yazmaq daha üstündür. Cənubi sənətkar yaxın zamanlarda baş vermiş hadisələri ya eşidir, kiminsə səhbətlərindən mənimsinəyir, hətta yazıya alınmış olanları belə oxuyur, şahidi olduğu əhvalatlarla müqayisəyəcəkir, ya da gördüyü, tənqid etdiyi adamları daha yaxşı tanımaqla varlığına yığır, müşahidəsinə çəkir və bununa da realılıqla səslesən əsərlər yarada bilir. Ümumiyyətlə, əfənlərlə qeyd etdiyimiz kimi yazılış sənəti müşahidəsi ilə yazınaga üstünlük verdikcə, onun yazdıqları həyata daha yaxın olur. Ulduz Qasımın da həyata daha yaxın yazılış kimi tanınmasında əsas səbəb dövrün hadisələrini yazmağa üstünlük verilməsidir.

Ulduz Qasım artıq son qərinənin hadisələrini, daha doğrusu, son 50 illik mərhələni yazmaq sarıdan, demək olar ki, on yaxşı tanınan sənətkardır. O Azərbaycan tarixinin son 30 illik mərhələsini sözün həqiqi mənasında bütün dəhşətləri ilə romanlarının sehi-felerinə yığa biliib. İndi Azərbaycan oxucusu hətta xaricdə yaşasa belə, özünün ağrılmasını Ulduz Qasımın əsərlərində tapa bilir.

Ulduz Qasım üçün müqəddəs obrazlar var. Ana, ata, yer, insanın

gələn tarixi Xocalı genosidi kimi düşmüs hadisənin mahiyyətini döründən anlamaq üçün bu əsəri oxumaq kifayətdir. Yaxud II Qarabağ savaşının tarixi gerçəklilikleri "Qarabağda qiyamət" romanında isti-isti qisas qanının bugalandığı bir möqamda yazıya alınıb. Əsəri oxuduqca II Qarabağ savaşında savaşan oğullarımızın, doğmalarımızın obrazlarını dörd gözle axtarırıq.

Bir sözü, Ulduz Qasımın yazılış-yaratıcılarının artıq xalqımızın mənəvi sərvətləri sırasında layiqli rəy tutduğunu, dünya bədii əsərləri xəzinəsində bəlirlənən ədəbi örnəklər sırasında görə bilirik.

Ulduz Qasım bu gün də müqəddəs mövzunu davam etdirir. Sosial səbəkədə onun "Maral" romanından müməlliəf monoloquuna rast gəldim: "Necə gözəl analarımız van dünyada. Həlimlikləri harda olurlarsa olsunlar sənən gəlib çatır. İçini isidir ən ağır zamanında, canın üzüyəndə. Bir anasınılmış bu həyatda böyük, əvəzedilməz xöşbəxtlikdi. Onların qayğısı, nəfəsi məlhəm kimidi. O olmayanda dünyanın bütün dərmanlarını gətirənlər dayaların tam sağalmır. O nəfəsa, o istiyə möhtac qalırsan. Qurban olum analarımız. Hərə gedirsin get, harda olursan ol, kim olursan ol ana qayğısına, ana nəvəzişinə möhtacsan. Dünyanın ağası olsan belə... Onların gülləşləri, onların duaları, onların yanğısı, heç kiminkinə, və heç nəyə bənzəməz. Hələ sənə olan arzuları, diləkləri... Qişda dağ başına yağan ağappaq qar kimidi. Tərəmiz, şəffaf... Sevgiləri kimi, duyğuları kimi. Əvvəzsizdi, təmə-

dediyinə görə edam dirəkləri yollar boyu göz işlədikcə uzaqib gedirdi.

Tənqidimiz-tanımadığımız qəhrəmanlar içorisindən seçilmişlərdən biri də Aslan Borcidir. Onun taleyi azadlıq uğrunda mübarizə aparan və əqidəsinə görə votəndən didərgin olanların həyatını üümümləşdirir.

Biz çoxlu Aslan Borcılər tanıyırıq. Hər halda onların bir çoxunun yaşam dövrünü görə bilən nəsillər sırasında yiq. Onların voten həsrəti, qırılan umidləri, sarsılış inamların insan faciəsinin görünən və görünməyən tərflərinə işq tutur. Biz bu işqda voten dərdini görmək imkanı qazanırıq.

Hər bir xatiro, hətta bircə hadisəni ehtiva edən xatirə sixilmiş romanıdır. Həmin xatirənin osasında xatirədə eks olunan obrazın bütün heyatını təsviv vür etmek olar. Hətta onun mənsəb olduğu ailənin, nəslin taleyini görmək olar. Və on başlıcası, həmin dövrü, tərxi mərhələni yazıya gətirmək mümkinidür. "Qaçaq Aslan" kitabının redaktoru Günel Mövlud da məsələyə bu yönən yanaşır. O, "Qaçaq Aslan" romanının əsas xarakter xüsusiyyətlərini, mahiyyətini ilk təsəssürat qeydən belə üümümləşdirir: "İnkışaf etmiş bütün xalqların ən vacib xüsusiyyətlərindən biri yazı mədəniyyətidir. Təkcə yazarların, qələm əhlinin, ziyali tabaqanın, siyasetçilərin, elm adamlarının deyil, eyni zamanda sadə insanların da yazmaq vərdi... Biz Qərbdən, Avropadan olan tarixi şəxsiyyətlərin biografiyalarını nəzər salanda görürük ki, bu zəngin, hərəkəftli tərcüməyi-halların kitab halına gətirilməsi hə-

rin yaranması üçün xatirələr, Günel Mövludun töbürincə desək, "narrativ"-lər əsas əhəmiyyət kəsb edir.

Narrativlərin təsir gücü, xatirələrin canlılığı Qaçaq Aslan romanının oxunaqlığını da təmin edir. Əsər haqqında qısa, amma çox aydın qeydlərində Günel Mövlud yazıçı əsaslaşdırı "Qaçaq Aslan" həkayətinin mahiyyətine diqqəti yönəldir: "Ulduz Qasımın "Qaçaq Aslan" romanı - güneyli inqilabçı Aslan Borcinin həyat həkayəsi, ilk baxışdan sadə görünən bir ailə həkayəti deyil, əslində, ötan əsrin allı ilə yaxın bir zaman kosyini əhatə edən vacib narrativdir. Aslan Borcinin ailə üzvlərinin xatirələrinə əsaslanaraq qeydə alınan, yazıçı "dəyirməni"ndan keçib, həddi yazarlarla zənginləşdirilmiş, oxucuya romantikləşdirilmiş atmosferlə çatdırılan bu roman, yarımcıq qalan azalar, ayrılıq və fədakarlıq həkayətidir". Bu qeydlər dövrü bilən hər bir oxunun, o cümlədən, menim də yadداşımın alt qatlarına təsir edir. Seyyid Cəfər Pişəvərinin ölümünü gözlerimin önündə gətirirəm. Məhəmməd Biriyanın vətəndən didərgin olunanandan sonra Sover rejimi ilə qarşılaşan və son suszburg əzablarına düber olməsən obrazının iztirablarını yada salmaq mənim üçün çox çətindir. Söhrab Tahirin, Balaş Azeroğlunun, Medinə Gülgünün, Hökümə Billurinin, Firudin İbrahiminin qohumlarının - qardaşının və qardaşı əsaqlarının, Penahi Makulunun, Əblucların... yaşadıqları vətən hesrəti... bütün bunların hər biri bir xalqın tarixi faciosunu əks etdirə biləcək gücdə olan romanlardır.

IX "QAÇAQ ASLAN" - OBRAZIN YADDAS GÜCÜ

mənəvi azadlığı, voten və nəhayət, milli ruh. Əger belə demək mümkünsə, idealizə olunan Azərbaycan voten-dəsi Ulduz Qasım üçün əsas xammal mənbəyidir. O, realist yazılış kimi olduğunu üçün həyat reallıqlarını gördiyi, bildiyi, on başlıcası tənqid kimi yazmağa çalışır. Nə qədər milli təessübkeşlik ruhu ilə yazış-yaratsa da, insanları şkolastik, birtərəfli təsvir etmir. Kimliyindən asılı olmayaq, insanın ziddiyetlərini üstün və yaxud aşağı xarakter xüsusiyyətlərini, başqa sözlə, gözəlli və eybəcərliy vəhdətədən vermədən çəkinir. Görünür, ümumiyyətə, hadisələrin, həyatın hərəkatində ziddiyetlərin qarşılışma rolunu kifayət qədər yaxşı dərk edir və bu amildən yaradıcılıq boyu məharətə yaranıla bilir. Artıq onu tənisi her bir oxucu, xüsusilə ədəbi zövqü formalşmış her kəs onun istedadlı sənətkar olduğunu yaxşı bilir.

Sosial səbəkələrdə Ulduz Qasımın yaradıcılığına münəsibələrdir. Məliflərin bir çoxu Ulduz Qasımın Xocalıda doğduğu, Xocalı hadisələrinin yaxından şahidi olduğu hətta rəmzi mənəda olsa da, iddia edir. Hətta bir çoxları heç inanı bilmir ki, Ulduz Qasım hələ Qarabağ mühərbiyəsindən əvvəl Rusiyaya köçmüş azərbaycanlıdır. Cənubi onun "Solmayan Nərgiz"ində hələ mühərbiyədən əvvəlki mühitin reallıqları çox dəqiqliklə təsvir olunub. Doğulub-böyüdüyü yerin, yurdun təbəti, ümumi Qarabağ fonunda ele verilir ki, oxucu Ulduz Qasımın sanki müşayiəti ilə Qarabağ dağlarını addim-addim keçir. Mühərbiyənin vurduyu yaraları sarsıcıdır nəzərlərə görür, hətta bəzən reallıqların qabarlıqlı olduğunu heyrət gəlir. Xocalı feryadını yada salaq. Xocalı haqqında çox yazılib. Bu qeyri-insani əməllerin neticəsi olan erməni vandallığının hüdudsu zu-

nasızdı... Ayağına dəyən daş üzəyimə dəysin, dərdin canına gəlsin, qurbanın özüm olum deyərlər bir yerin ağriyandır. Sədaqətlə, səxavətlə, gözü-könlə tox analarımız. Tək övladına görə bütün əziyyətlərə, bütün dərđlərə qatlaşan analarınız. Təkcə yuxusuz gecələrini deyil, öz xöşbəxtliklərini də sənin üçün qurban verərlər. Düşünərlər ki, təkə balamız sağ və xöşbəxt olsunlar. Ən gözəl istək, on gözəl arzu ananıñdır. Gözündən belə qoruyar övladlarını. Nazərim dəyər deyə gündə yüz kərə "maşaallah" deyərlər. Qurban olum analarımız. Heç kimlə müqayisə edə bilinməyən analarımız. Namuslu, qeyrətlə analarımız. Qururlu, əyilməz analarımız. Kaş ki, qurban ola bilsəydim...". Bu kiçik parçanı da yada salmaqla Ulduz Qasımın feal yaradıcılıq mövqeyində yene də müsəlləh olduğunu diqqətə çəkmək istedim.

O bir sənətkar kimi cəmiyyətin həyatı ilə bağlı psixoloji tədqiqatlarını bu gün də davam etdirməkdədir. Onun "Qaçaq Aslan" (2022) romanı bu yaxınlarda işq üzü görüb.

Əsərin mövzusu cənubi Azərbaycanlı milli hökümətin taleyini ehtiva edir. İran-fars rejimindən yaxa qurtarmاق istəyen Azərbaycan xalqının qətiyyəti mühərbiyəsi son nəticədə imperiyapərəst dairələrin üzde demokratiya, azadlıq şüərləri ilə çıxış edən güc mərkəzlərinin xəyanəti ilə meğlubiyyətə uğradı. Bu məğlubiyyət isə Azərbaycan xalqının dəhəştli faciosu demək idi. Görkəmlə içtimai-siyasi xadimlər, cənubi Azərbaycanda hökümət quran liderlər zindanlara atıldı, edamlara məhkum edildi. Azadlıq daşıyıcıları olan milli mütəcidiəfədələrinin bir çoxu canlarını qurtarmaq üçün Arazın şimalına keçdilər. Milli hökümətin baş prokuroru yazıçı Firudin İbrahimini asılmaqla edam olundu. O dövrün şahidlerinin

min şəxsiyyətlərin yaxınlarının xatirələrinə, gündəliklərinə, qeydlərinə əsaslanaraq bas tutub". Göründüyü kimi, əsərin yazılışası üçün psixoloji qaynatı göstərməyə çalışan kitabın redaktörü yazıçı, şair Günel Mövlud öz qeyd-lərində məsələyə dəha əhatəli yanaşır.

Günel Mövlud da qeyd etdiyi kimi hər hansı bir yaddaş materialı bir şəxsin, bir ailənin təmalında xalqın yaşadığı, keçdiyi yolu gösətərək baxımdan çıxış edir.

Kitabın redaktoru özü də istedadlı yazıçıdır. Avropa həyati ilə yaxından tanışdır və demək, dünya ədəbiyyatına dəka ifayət qədər bələdiyi var. Avropa adının, hətta yazıçı olmasa belə, yazılışını görmək imkəndən çıxış edir:

"İnkışaf etmiş xəqlarda sadə ailələrin, sadə insanların gündəlik tutması, baş verənləri qeyd etməsi bir vərdis halını allığı üçün, gələcəkdə bu qeydlər araşdırmaçular, yazarlar üçün bir xəzinəyə çevrilir, əldədüşməz material halına gəlir, söziğəden zamanın gündəlik həyatına nəzər salmaq üçün bir vərasitə olur". Əslindən elə həyət materialına əsaslanmaq obrazların keçmiş yada salan yaddaş xammalından istifadə etmək Ulduz Qasımın yaradıcılıq üslubudur. Ulduz Qasım bu üslublu "Solmayan Nərgiz"i, "Xocalı şikəstəsi"ni, "Ağ gøyərçinlər"i yaradıb. Və Günel Mövlud da ədəbi sinəqdan keçmiş bu üslubu təqdir edir: "Bu baxımdan, ailələrin ilk baxışdan sadə görünən həkayələrinin yazılıması, bəzən buna bir kitab, roman halına gətirməsi olduguna vacib hadisədir. Milli kimlik, özüñüdək, insanın öz köklərini təməm etmək, əsəri dəha narrativlər əsasında bas tutur".

Ulduz Qasım, deyərdim ki, "Qaçaq Aslan" romanını indiki möqam üçün yazılaraq çatdırmaqdə xüsusi bir fədakarlıq göstərib. Axı bu gün Cənubi Azərbaycanda baş verən hadisələr də gənűmüzün reallıqlarıdır. Zənnimcə, bu əsəri də milyonlarla soydaşlarımızın dəyərləri mühərbiyəsinə mənəvi destek hesab etmək olar.